

[Jensen-Aale.]

det, synes det mig, ganske tydeligt af Ordførernes Udtalelser den Gang, at man vilde frabede sig Almisser, men nu ser det ud til, at man vil skifte Sind i Udvalget. Det skulde jeg ikke have noget imod, hvis man blot vilde skifte Sind til den rigtige Side. Jeg er ganske enig med Ordføreren om, at Rentabiliteten ikke er opnaaet i Landbruget endnu. Men hvordan opnaas Rentabiliteten? Enten ved, at man lægger en ekstra Afgift paa de Fødemidler, som hele Befolkningen skal have, eller ved, at man yder Tilskud paa anden Maade og indkasserer Pengene hos dem, der har de store Indkomster, de store Formuer, og hvis den ærede Ordførers Tale betyder, at Venstre har skiftet Sind paa det Omraade, at man nu er villig til at tage mod de saakaldte Almisser i Fremtiden, skal han faa villig Støtte fra min Side.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme. Jeg skal ikke forlænge Debatten ved at holde en lang Tale, men de Ting, der eventuelt skal drøftes videre, kan passende drøftes i Udvalget. Skal Loven forlænges, maa det jo ske hurtigt.

J. R. Poulsen: Til det Lovforslag, som her skal behandles, er der ikke levnet Landstinget ret lang Tid, selv om vi vedbliver til Midnat, og dog er det af stor Betydning, om denne for Landbruget vigtige Lov bliver saa god som muligt. Naar en Lov som den i Dag gældende har virket tilfredsstillende, er det mistrøstende at se, at den danske Landbrugsminister allerede efter saa kort Tids Forløb siger til sine Kolleger Landmændene: Den Lov, som vi fik til Hjælp for Afsætning af Oksekød og Kvæg, har desværre vist sig at være alt for god, derfor har jeg i Samraad med mine Kolleger besluttet at fremsætte dette for Landbruget ringere Forslag, saa vi ikke risikerer, at Landmændene bliver for kæphøje og kommer til at mangle Afsætning for alle de Penge, der strømmer ind i deres Kasse. Da Prisen paa Slagtekvæg vel i Dag er ca. Halvdelen af Prisen for Krigen, synes det mig dog at være lovlig tidligt, Ministeren nærer Bekymringer i saa Henseende. I Overensstemmelse med mit Partis Stilling i det andet høje Ting maa vi ogsaa her primært fastholde, at Landbruget har Krav paa, at de forskellige Forandringer, som tilsigter at gøre Hjælpen ifølge Lovforslaget mindre, udelades. Disse Forandringer, som vedrører Nedsættelse af Slagteafgiften o. s. v., skal jeg ikke komme nær-

mere ind paa. At der foreslaas anvendt et Beløb til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, synes jeg er udmærket. Jeg ved, at der rundt omkring i Landet raader en stærk Stemning for at faa dette Forhold bragt i Orden. Ogsaa i Jylland, som ifølge Bemærkningerne er mest smittet, er der stærk Interesse for dette Forhold. Men jeg vil dog henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde bruges noget mindre end de 5 Mill. Kr., der er regnet med. Jeg tror, det var rigtigere at anvende nogle af de Penge tillige med de 2 eller 2½ Mill. Kr., der bliver tilbage af Fonden, til almindelig Destruktion, idet jeg vil henvise til, at Landbruget og Landbrugerne taber ikke saa faa Penge ved de kroniske Sygdomme hos Kvæg, f. Eks. Yverbetændelse, Børbetændelse og Kløvbrandbyld. Dyr, der angribes deraf, afmagres, og selv om de ikke er tuberkuløse og altsaa ikke kan destrueres i Henhold til Bestemmelserne i dette Lovforslag, taber Landmændene meget ved at beholde dem i lang Tid. I det hele taget kunde jeg ønske, at der af denne Fond blev brugt et større Beløb til almindelig Destruktion, idet det vilde betinge en Bundpris for de Kreaturer, som skal sælges til Slagtning.

Jeg indrømmer, at Loven har haft sin Betydning for Landbruget og navnlig da paa de Egne, der særlig opdrætter Stude, men jeg henstiller til Overvejelse, om det ikke var rigtigt foruden at give Tilskud til Fedestude, hvad enten det nu bliver Stude paa mindst 450 eller mindst 500 kg, at medtage Kvier, som ikke har været drægtige. Saadanne forekommer i mange Landbrug, og man kan paa Eksportmarkedet se en Kvie, der er lige saa god som Studen, den staar ved Siden af, men af disse faar den ene Tilskud. Selv paa de Egne, som Tilskuddet særlig kommer til gode, er der mange Kvier, der ikke har været drægtige, og hvis Kød er lige saa godt som Studenes.

I Bemærkningerne til § 2 anfører man, at der vil indkomme et Beløb af 10½ Mill. Kr. Der skal heraf bruges 2 Mill. Kr. til Fordeling af Kød til trængende Mennesker, og selv om det egentlig ikke, synes jeg, burde paahvile Landbruget at betale disse 2 Mill. Kr., vil jeg dog ikke sætte mig imod Bestemmelsen, idet der er noget i, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde om, at det gælder for Landbruget om at faa brugt saa meget Kød som muligt. Jeg vil derimod, som jeg sagde før, henstille, at der af de 5 Mill. Kr., som foreslaas brugt til Tuberkulosens Bekæmpelse, tages en Del til almindelig Destruktion, for at denne kan fortsættes